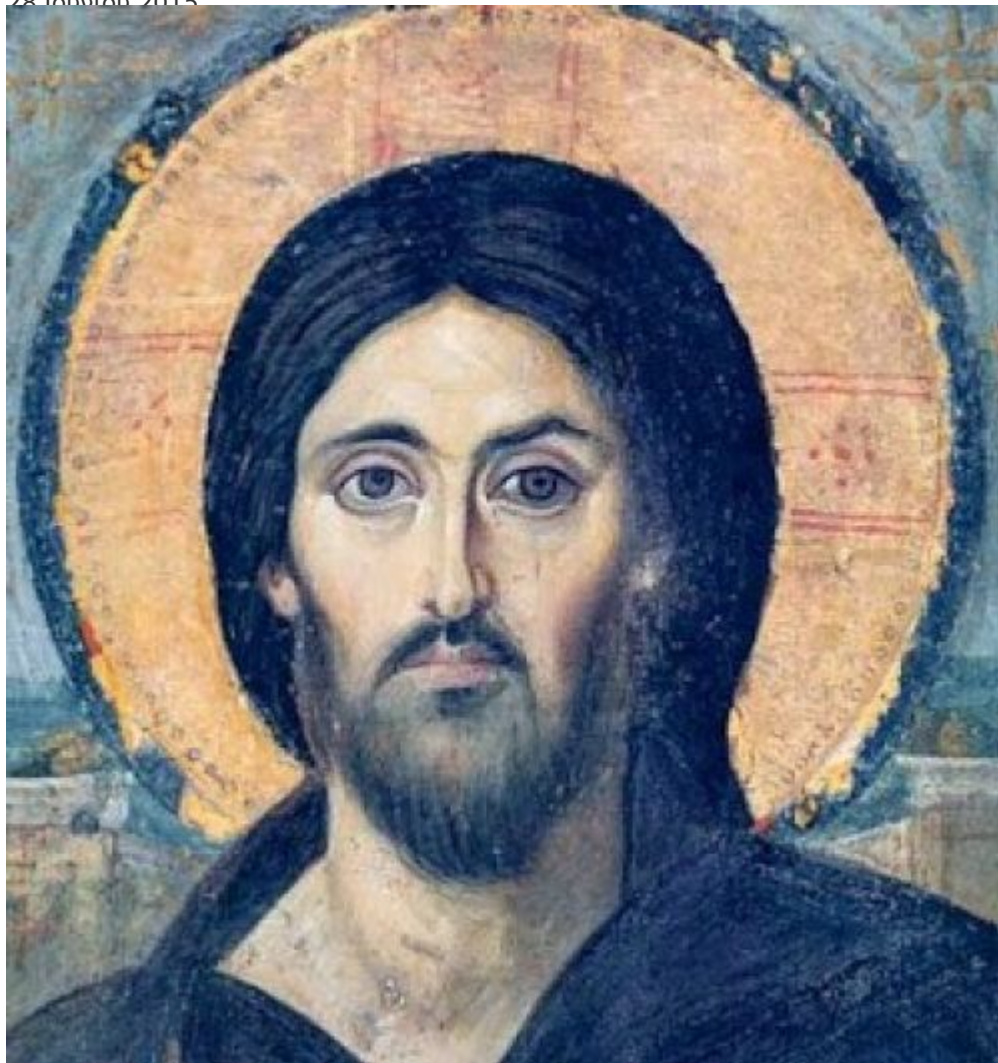

ψυχή μου

Φιλάνθρωπε Κύριε,

πώς δε λησμόνησες τον αμαρτωλό δούλο σου, αλλά γεμάτος έλεος με είδες από τη δόξα σου και μου εμφανίστηκες με ακατάληπτο τρόπο!

Εγώ πάντοτε σε προσέβαλλα και σε λυπούσα. Συ όμως, Κύριε, για τη μικρή μου μετάνοια μου έδωσες να γνωρίσω τη μεγάλη σου αγάπη και την άμετρη αγαθότητά σου.

Το ιλαρό και πράο βλέμμα σου έθελξε την ψυχή μου. Τί να σου ανταποδώσω, Κύριε, ή ποιόν αίνο να Σου προσφέρω; Συ δίνεις τη χάρη σου, για να καίγεται αδιάλειπτα η καρδιά μου από αγάπη, και δεν βρίσκει πια ανάπαυση ούτε νύχτα ούτε μέρα από τη θεϊκή αγάπη.

Η θύμησή σου θερμαίνει την ψυχή μου, που τίποτε στη γη δεν την αναπαύει εκτός

από Σένα. **Γι' αυτό με δάκρυα Σε ζητώ, και πάλι ποθεί ο νους μου τη γλυκύτητά σου...** Κύριε, δώσε μου να αγαπώ μόνον Εσένα. Συ με έπλασες, Συ με φώτισες με το άγιο Βάπτισμα,

Συ συγχωρείς τα αμαρτήματά μου και μου δίνεις τη χάρη να κοινωνώ το τίμιο Σώμα και Αίμα σου. Δώσε μου τη δύναμη να μένω πάντα κοντά σου. Κύριε, δώσε μου τη μετάνοια του Αδάμ και την άγια ταπείνωσή σου.

Αμήν.

Πηγή: ekklisiaonline.gr